

BE PAVADINIMO...

Lietuvių kalbos dienos Kalvelių „Aušros“ gimnazijoje

Nuo laisvės grūdo iki daigo, nuo trapios žodžio iki įsišaknijusio lietuvių literatūros ąžuolo – tokį kelią nuėjo mūsų kalba, kuri kasdien skamba lietuvių lūpose.

Kaip ir kasmet, nuo vasario 16 d. iki kovo 11 d. visoje Lietuvoje minimos Lietuvių kalbos dienos. Šiemet Kalvelių „Aušros“ gimnazijos priešmokyklinio ugdymo grupės ir pradinėjų klasių mokiniai surengė parodą „Mano tėvynė – Lietuva“, 1-4 klasių mokiniai su mokytojais vykdė projektą „Skaitau draugui“, priešmokyklinukai dalyvavo Respublikiniame

priešmokyklinio amžiaus vaikų projekte „Lietuvėle, tu mana“, 2-4 klasių mokiniai – dailės konkurso „M. K. Čiurlionio pasaulis“. Mažųjų santykis su lietuvių kalba kaip liaunas daigelis, kurį reikia laistyti meilės Lietuvai, jos kultūrai, kalbai vandeniu.

5-8 klasių mokiniams tradiciškai organizuotas dailės konkursas „Laisvės raštas“. 5 klasės mokiniai, apsilankę VRSCB Kalvelių bibliotekoje, „Ilgiausių žodžių traukinuko“ veikloje patikrino lietuvių kalbos galimybes ir įsitikino, kad rašytojų fantazija yra beribė. Dalyvaudami „Istorijos žinovo konkurse“, „Vasario 16-osios minėjime: Su

gimtadieniu, Lietuva!“, „Laisvės aušra: Nepriklausomybės atkūrimo dienos minėjime“, mokinių tarybos akcijoje „Geltona, žalia, raudona“ vaikai įsitikino, kad istorijos žinios, lietuviškos dainos, eilėraščiai, pagarba Lietuvos simbolikai padeda subrandinti patriotiškumo giles. Gimnazistai vykdė savotišką misiją – ieškojo „Rakto lietuviui į Nobelio premiją“ vildamiesi, kad pasirinkę universalią temą, leisdami skaitytojui susitapatinti su veikėju (gal net bevardžiu), rašydami neįmantriai ir nuoširdžiai mūsų rašytojai pelnys šį prestižinį apdovanojimą ir mūsų kalba sužydės pasaulio literatūros sode.

Galima manyti, kad gyvai kalbai nereikia ypatingo dėmesio, bet nepamirškime mūsų brolių prūsų kalbos likimo ir saugokime savo kalbos ąžuolą nuo skersvėjų, kad istorijos vėjai šakų nenulaužtų.

KALBINAME

TREČIOS KLASĖS MOKYTOJĄ ANĄ

1. Koks metų laikas Jums labiausiai patinka? Kodėl?

Man labiausiai patinka vasara, nes galima keliauti, esu laisva ir šiaip šilumą mėgstu.

2. Kokia aplinka Jums sukelia daugiausia malonių jausmų?

Estetiška.

3. Kokia Jūsų svajonių šalis?

Italija.

4. Ką Jūs dažniausiai veikiate laisvalaikiu?

Skaitau knygas, vaikštau gamtoje, keliauju į nelankytas vietas arba miestus, lankausi koncertuose.

5. Ką veikdami jaučiate, kad tobulėjate?

Kai matau, kad aš ant „bangos“ su vaikais.

6. Koks įsimintiniausias žiūrėtas filmas?

Neturiu.

7. Koks rūbas Jums labiausiai patinka

Patogus ir laivas.

8. Ką pasiimtumėte vykdamą į negyvenamąją salą

Geriausią draugą.

9. Ką galėtumėte valgyti kiekvieną dieną? O ką labiausiai mėgstate?

Turbūt nėra tokio dalyko, kurį galėčiau valgyti kiekvieną dieną, nes viskas ilgainiui atsibosta, bet mėgstu saldumynus, mėsos patiekalus.

10. Koks ryškiausias vaikystės prisiminimas?

Seneliai ir jų namai.

11. Kokius pasakų personažus prisimenate iš vaikystės?

Visus, nes kartoju kiekvieną dieną su vaikais, dar neišaugau iš pasakų.

12. Kokia Jūsų mėgstamiausia spalva?

Neturiu, kol kas mėgstu: žalią, mėlyną, kartais baltą, kartais atsibosta spalvos ir apsirengiu juodai.

13. Kokios Jūsų mėgstamiausios gėlės?

Neturiu.

14. Kokia dovana labiausiai džiaugėtės?

Nuoširdžia.

15. Ar turite naminį gyvūną? Apibūdinkite jį.

Turime šunį, kuris yra naminis ir darbinis, dresuotas šuo dirba su vyru.

Kūryba – tai loterija

Talento po suolu nepaslėpsi

Vilniaus rajono dailės olimpiadoje pelnusi I-ąją vietą Kalvelių „Aušros“ gimnazijos IV G klasės mokinė Raminta Pilat dalinasi savo mintimis apie kūrybą:

„Aš esu menininkė, turinti savo požiūrį ir tvirtą nuomonę. Nors dažnai sakoma, kad menas neturi būti aiškinamas žodžiais (nes viską pasako kūrėjo įgūdžiai, jo pasirinktas spalvų derinys, kuriama nuotaika...), jaučiu, kad vis dėlto turėčiau bent šiek tiek

atskleisti savo požiūrį. Nuoširdžiai žaviuosi tais, kuriems menas yra gyvenimo variklis, tačiau pačią kūrybą suvokiu kaip atsipalaidavimo būdą ir savotišką laimės šaltinį. Kartais, priešingai, atrodo, kad menas mane išnaudoja savo tikslams. Baigti paveikslai, be abejo, sukelia stiprių emocijų ir autoriui, ir stebėtojai (tai įrodo šimtmečius vertės neprarandantys meno kūriniai ir aistringai dėl jų besivaržantys vertintojai). Manau, geras kūrinys yra tas, kuris priverčia žmogų sustoti, pažadina prisiminimus, sukelia emocijų: teigiamų ar neigiamų (tai net nėra itin svarbu). Kūryba yra tarsi loterija, kurios negalima laimėti vien mechaniškai įsisavinus visas perspektyvos ar spalvų teorijos taisykles – ją reikia jausti ne tik ranka, akimis ar protu, bet pirmiausia širdimi“.

„Pasakos pabaiga“ Mišri technika A3, mokytoja Anželika Valiavičienė.